

A. Politianus

Omnium Angli Politiani operum: quae quidam extant novissima
Tomus Primus

Parvhiis: in aedibus Iuloci Badii Ascensii 1512

ca. 268 pp.

Omnium Angli Po-
litiani operum, quae quidam extant novissima) To-
mus primus in quo sunt.
Epistolarum libri. XII. cum quibusdam additis: quae
sequenti indicantur tabella.
Charolides Placensis a Politiano latinitate donatus:
opus imperfectum. Folio. XCVI.
Miscellaneorum Centuria prima. Folio. XCVIII.
Cetera eiusdem opera 7
opuscula in posteriore indicantur tomosepiscula.

Vendatur in edibus
Alconis & Iohannis Parvi.

Miscellaneorum

Supra Cerentium sophismatos esse pariter explicabilis fore dem quo dialectici veritates postilla
omnibus hodie vocant. Quod genus elegit Quintilianus in figuris ambiguitates appellavit.

Caput. LVI.

Cur gemino cornu Martialis dixerit in spectaculo: vbi de Rhinocerotē
deus exarsit archyoptica.

Arrialis epigramma est in spectaculo de Rhinocerotē cuius cornua exarant vtrius
que sunt.



Nam gratia cornu gemino sic extulit vrsuum
lactat ut inposita rursus in astra pilas.

Domitius ita enarrat: Gemino inquit cornu forti & vehemens. Vergilius:
Gemino dextra dorso. Vel quoniam Rhinoceros habet duo cornua: vt apud
Paulinam solum legimus quod alterum insigni magnitudine ex partibus extat al-
terum superne erumpit: angustum sed validissimum. Fere sine Domitius apud vniuersos se Pauli-
nam legisse Rhinocerotē duo habere cornua. Quid autē Plinius: quid Solinus: quid alios crea-
tūm vtrum Rhinocerotē cornu tribuentis duntaxat: an videlicet ignorare oculos quod solus ani-
moducere Paulinam. Quid porro Septimio Florenti Terulliano respondebitus Christiano
tam of una: quoniam quidem latine opera extant: vt antiqui sicut etiam in ore in ore in ore
retarura diligenti sicut etiam libro aduersus Praxaram tertio verba illa enarrans de veritate instru-
mento Tauri decoratus. Cornua vnicornis cornua eius in eis nationes venerunt ad summi
vbi tenent. Non vti inquit Rhinoceros desinat vnicornis: nec Rhinoceros vnicornis: & q
sequunt. Ceterum de eo Paulinam in Boetio meminit: neque autē de Rhinoceros duo
habere cornua: nam hoc manifeste refelli poterat. Sed taurus dicit esse in archyoptica: qui rhino-
cerotes vocantur. In archyoptica vbi dicitur: Sic enim illius verba sunt. Epigramma dicitur
Quoniam inquit illis in summa raris singulis vnicornis cornu. Tunc aliud supra non notandum. Ve-
rum in capite in trito quod dicit cornu. Non legitur Paulinam aut insigni magnitudine alteri cor-
nuum alterum sic esse validissimum. Quod idem emittit fortasse Domitius: vt his facilius vrsus
extolleretur. Neque autē de Rhinocerotē ipse sentit Paulinam: sed vt dicitur de archyoptico rau-
ro qui singulari quibus & ipse Rhinoceros a quibusdam vocabatur. Quare nos ita putamus
exponendum Martialis: vt vrsus videlicet a Rhinocerotē cornu illo vnicornis electum
quod sentiat: gramem gemino cornu: hoc est graue tauri futurum: cui sunt cornua gemina: vt cor-
nuum sit dicitur non abiecit casus. Nam cum raris pilas cornibus ad astra euentiliter extolere rursus
tam non poterit grauem gemino cornu: propterea enim mirabilis quilibet vno cornu Rhino-
ceros extulit.

Caput. LVII.

Que sint apud Suetoniam Terentia: correctioque errandi Plinianis exemplibus.



Errata in Calligula Suetoniam que sint auctoris ignorari. Verba ipsi
hanc. Hostie esse phoeniceas: paucos: terrarum: nudi die: amalegides
phoeniceasque generem per singulos dies immolarerunt. Ceterum in ista res
erat haud dissimilis Plinianis inerrantissimos haberemus codices. Nam
apud illum legitur libro decimo historie: in ista vbi de arietibus agit
Decret Erythroromus sicut notat: absolutaque notitia: hoc in illo vetustissi-
mo Plinianis exemplari de Medicis grecis biblos heca publicas perne legit eme
dicitur: videlicet vna rursus cornu: raris littera: qualla multa in vetustis codicibus voluminibus in
terpolata vocabula. Nam quid in ista quoque modis illa pluribus sine locis vestigia raris adhuc
seruata haud obcurat: vnde in ista de lectis: etque de nouis codicibus ab improbis librariis prece-
sus obliterantur. In eodem sic est. Decret et traonias: vt si ordinem danti primarum litterarum in

Miscellaneorum

supra Ceratrum sophismatos esse parum explicabilis speciem: quo dialectici veteres postquam
maius stolidi videntur. Quod gen^o elegit Quintilian^o ex quibus ambiguitates appellauit.

Capit. LVI.

Cur gemino cornu Martialis dicitur in spectaculis: vbi de Rhinoceroe
deus rauris aethyopiis.

Artialis epigramma est in spectaculis: de Rhinoceroe cuius extremi ver-
sus hii sunt.

M Nang grauem cornu gemino sic extulit vrsu:
Illicat vt imposita: taurus in astra pilas.

Domitius ita enitrat. Gemino inquit cornu forti & vehemens. Vergilius.
Gemino dentata dorso. Vel quoniam Rhinoceros habet duo cornua: vt apud
Paulaniam solum legitur: quod alterum insigni magnitudine ex naribus extrahit
rerum superne erumpit: exiguum: sed validissimū. Faret sane Domitius apud vni se Paulaniam
legisse Rhinoceroe duo habere cornua. Quid autē Plinius quid Solinus: quid alios cre-
ditur vnum Rhinoceroe cornu tribuentis duntaxat: an videlicet ignorasse omnes: quod solus an-
te aduertit Paulanias: Quid porro Septimio Florenti Terrulliano respondimus Christiano
tam otium: quod quidem latine opera erent: vt anstiqui sicut sic ausim dicere in omni pene lit-
teratura diligenti sicut quilibet a dicitur Praeterea tertio verbo illa enitrat de veteri instru-
mento Tauri decoratus. Cornua vnicornis: cornua eius: in eis nationes ventitabit ad summū
vix vixit. Non vti quod inquit Rhinoceros desinabat vnicornis: nec Minotaurus bicornis: & q
sequunt. Ceterum de eo Paulanias in Boetio dicitur: nec autē omnino Rhinoceros duo
habere cornua: nam hoc manifesto refelli poterat. Sed rauris dicit esse in aethyopia: qui rhino-
cerotes vocentur. *ῥινοκερας ἢ ῥινοκερας πηλι.* Sic etiam illius verba sunt. *ῥινοκερας ἢ ῥινοκερας
καὶ ἄλλο ὄντιον ὅτι ῥοδωμεγὰ ἐστὶν ἄλλο τὸ καὶ ῥοδωμεγὰ ὄντιον ἢ ῥοδωμεγὰ ὄντιον ἢ ῥοδωμεγὰ ὄντιον.*

Quoniam inquit illis in summa mare singulis vnicornu cornu. Tum aliud supra nō magnum. Ve-
rum in capite in medio quiddē cornua. Nō legitur Paulanias aut insigni magnitudine alterū cor-
nu: aut alterum aut esse validissimū. Quid ob id emittit fore esse Domitius: vt his facilius vrsus
extolleretur. Neque autē de Rhinoceroe ipse sentit Paulanias: sed vt dicitur^o de aethyopico rau-
ro: qui similiter dicitur quā plā & ipse Rhinoceros a quibusdam vocat. Quare nos ita puramus
exponēdu in Martialis: vt vrsu videlicet a Rhinoceroe cornu illo vnicornu elati: electatum
ip sentiat grauem gemino cornu: hoc est graue rauru futurum: cui sunt cornua gemina: vt cor-
nu sit dicitur nō ablatiu casus. Nā cum rauri pilas cornibus ad astra euenit: extollere rursū
tamē non poterit grauem gemino cornu: propterea quod mirabilis quilibet vno cornu Rhino-
ceros extulit.

Capit. LVII.

Quae sint apud Suetonid Terraones: correctisq; errata Pliniani exemplaribus.

Terraones in Calligula Suetoniusque sunt aures: vni no ignoratur. Verba ipsi^o
hac. Hostia erat phaniscoperi: pauones: terraones: numidopameleagrides
phasianique generatim per singulos dies immolaretur. Ceteri inuētu res
erat haud difficilis: nisi Plinianos in mēdāssimos haberemus codices. Nā
quod apud illum legitur libro decimo historiae naturalis: vbi de anserib^o agit
Decet Erythraeana: sius rictor: aboluta: nigritia: Hoc in illo vetustissi-
mo Pliniano exemplari de Mediceis generis bibliotheca publica: pene legit emē
dite videlicet vna raturu cornu tata littera: qualla mra in vetustis omnibus voluminib^o
repolata vocabula. Nā quā in ipsa quoque mēdōssima plerūq; sint locis vestigia ramē adhuc
seruē haud obfusa: vna indagāde lectōisque de nouis codicibus ab improbis libraris pro-
fus oblitentur. In eo igit sic est. Decet et traonas: vt si ordinē duarū primarum litterarū